

Objevily se nové vrchnosti, majitelé mocných soukromých společností, které získaly mezinárodní charakter. Podívejte se, ony mají svou strategii, která spočívá nejprve v likvidaci konkurenčního zdroje energie, jímž je uhlí, a likvidaci všech, kdo se zabývají ropou, ale nepatří k velkým, tedy všech malých zprostředkovatelů, všech středně velkých i malých. A zároveň zabránit, vidíte, jak to zachází daleko, nechtěli se jen zbavit veškeré konkurence, zmarnit naděje na úspěch všech, kdo z této práce a této produkce žijí, země disponující zásobami uhlí zbavit možnosti budovat vlastní produkci namísto dovozu ropy ze zahraničí; zároveň všemi způsoby brání jakékoli alternativní formě získávání energie. Tyto velké ropné společnosti zabránily konzervativním vládám, které jim jdou příliš na ruku, jakékoli modernizaci v oblasti energetiky. Dění ve Faulquemontu je tragickou ilustrací celkového stavu situace, kdy se pod vlivem důležitých zájmů petrolejářů zastavila těžba, uhlí přestože byla konkurenceschopná a množství vytěžené suroviny bylo srovnatelné s jinými lokalitami. I kvalita tohoto uhlí umožňovala jakékoli průmyslové využití. I v tomto případě se zavřelo, zavřelo se a spěchalo se.

(Ticho)

Ale věřte mi, kdyby vláda skutečně plnila úkoly, které má, tedy kdyby přistoupila na skutečnou a obecnou debatu, a ne pouze o výplatách a životních a pracovních podmínkách. [...] Zlepšování pracovních a životních podmínek není nákladné, přesto je nyní v sázce samotné živobytí těchto zaměstnanců. Proč vláda nehledala všechna možná řešení? Vzpomeňte si na stávkou horníků za generála de Gaulla, tehdy odborná komise umožnila odblokovat systémové řešení.

François Mitterrand (20. 11. 1974)